Carles III i la indepèndencia dels EUA

Autor:
Data de publicació: 20-02-2021

La contribució d'Espanya a la independència dels EUA

Carles III va ajudar els ciutadans de les tretze Colònies amb diners, armes, municions, mantes i roba, i finalment amb ajuda militar directa. Com el mateix George Washington va reconèixer, sense l'ajuda de Carles III el seu triomf no hauria estat possible.

1775 - 1783
El patrimoni espanyol als Estats Units d'Amèrica

La contribució de Carles III a la independència dels EUA

Carles III va ajudar els ciutadans de les tretze Colònies amb diners, armes, municions, mantes i roba, i finalment amb ajuda militar directa. Com el mateix George Washington va reconèixer, sense l'ajuda de Carles III el seu triomf no hauria estat possible.

Aquesta ajuda, decisiva per a la independència dels Estats Units és poc coneguda. Per evitar una confrontació oberta i directa amb la Corona d'Anglaterra, Carles III i el seu ministre Floridablanca van dissenyar un discret pla d'ajuda que interessava l'estratègia en diversos fronts: la llibertat dels vaixells nord-americans assetjant vaixells anglesos per relaxar-se lliurement als ports de Mississipí controlats pe la península ibèrica; enviades de grans remeses de diners EL REAL DE A OCHO (DÒLLAR) VA SER LA MONEDA OFICIAL DELS INDEPENDENTISTES) a la causa independentista de les Tretze Colònies; i va enviar armes, equips, mantes i vestuaris a l'Exèrcit comandat per George Washington, que considerava indispensable l'ajuda de la flota de Carles III i les seves posicions a Amèrica del Nord, incloent el control de

Florida, Louisiana i Mississipí.

Estàtua de Diego de Gardoqui, que va canalitzar l'ajuda financera als Estats Units

Quan Carles III finalment va declarar la guerra a Anglaterra (21 de juny de 1779), va obligar a la divisió de les seves forces a dividir els seus fronts de lluita forçant la retirada de tropes i recursos de guerra d'Amèrica del Nord, es va enfrontar amb Gran Bretanya en tres àrees: l'entorn de la península Ibèrica, Amèrica Central i Amèrica del Nord, on va destacar el jove governador de Louisiana . , Bernardo de Gálvez.

Campanya de Bernardo de Gálvez

Les victòries de Bernardo de Gálvez contra els anglesos van donar lloc a l'alliberament del Mississipí i el Golf de Mèxic per la causa de la independència dels Estats Units.

Quan Bernardo de Gálvez va rebre de Carles III l'ordre de prendre mesures contra Anglaterra donant suport a la independència dels Estats Units, va planejar una estratègia reconeguda i admirada en els cercles militars. En una campanya ràpida i atrevida va aconseguir prendre els forts anglesos de Bute de Manchac, Baton Rouge i Panmura de Natchez, que protegien els bancs del Mississipí: tota la conca de la via fluvial més important de la comunicació va ser alliberada i creuada, la qual cosa seria fonamental per controlar una àrea estratègica que portaria a la victòria final dels independentistes nord-americans.

La seva victòria a la batalla de Fort Charlotte (febrer de 1780) que protegia la ciutat estratègica del Mobile va resultar decisiva per a la seguretat de Nova Orleans, llavors la fortalesa espanyola més important de la zona, i al mateix temps va permetre el subsegüent atac contra Pensacola (Peniscola) (març de 1781), l'últim lloc britànic al golf de Mèxic.

Estàtua de Bernardo de Gálvez (Nova Orleans)

Hi ha diverses estàtues als Estats Units, que recorden a Bernardo de Galvez, com les de Nova Orleans i Washington

Pensacola es creia que era inexpugnable gràcies a la formidable bateria de Canons de Barrancas Coloradas, que tancava l'estret accés a la ciutat. En una acció arriscada, Bernardo de Gálvez va aconseguir introduir la seva flota, capitanada per José Calvo de Irazábal, a la badia sense que l'artilleria anglesa pogués arribar-hi. Va ser el mateix Galvez qui a bord del brig Galveztown en una de les maniobres més agosarades de la història naval va guiar els altres tres vaixells que dirigien l'atac. Després de ser ferit va prendre el comandament de José de Ezpeleta... La seva arriscada gesta va ser recompensada incorporant el lema "I Alone" al seu escut d'armes, en homenatge a la seva decisió de creuar el perillós estret sol per accedir a la badia. La ciutat de Galveston a Texas deu el seu nom al llegendari i mític personatge espanyol.

Vaixell canoner Galveztown ,Juan Carlos Arbex (proporcionat per Borja Cardelús), De la col·lecció de: El Patrimoni Espanyol als Estats Units d'Amèrica

Per arrabassar Pensacola d'Anglaterra, Bernardo de Gálvez va penetrar la badia, suportant l'intens foc de l'artilleria anglesa.

La batalla i posterior presa de Pensacola és considerada l'acció militar més important de tots aquells que van emprendre Espanya donant suport a la independència dels Estats Units. George Washington va reconèixer aquesta contribució unint-se, al seu costat, en la desfilada de celebració de la independència de Diego Gardoqui, el primer ambaixador de la corona espanyola als Estats Units; aquell dia històric l'únic vaixell estranger ancorat a la badia va ser el "Galveztown".

Segell de Bernardo de Gálvez (Natchez),Borja Cardelús fotografia, De la col·lecció de: El patrimoni espanyol als Estats Units d'Amèrica

Placa en memòria de la presa de la fortalesa de Baton Rouge de Bernardo de Gálvez, una de les posicions angleses al Mississipí.

Canyon a Barrancas Coloradas, Borja Cardelús, De la col·lecció de: El Patrimoni Espanyol als Estats Units d'Amèrica

Els potents canons de Barrancas Coloradas no van poder colpejar el Galveztown, on Bernardo de Gálvez havia embarcat

Casernes de Barrancas Coloradas amb bandera americana,Borja Cardelús, De la col·lecció de: El Patrimoni Espanyol als Estats Units d'Amèrica

A Barrancas Coloradas, les tropes espanyoles van lluitar en una de les batalles fonamentals pel resultat de la guerra entre Anglaterra i els Estats Units.

Crèdits: informe

Autor — Borja Cardelús ©. Per al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Govern d'Espanya.
www.borjacardelus.com Crèdits
d'il·lustracions i © — Borja Cardelús, Eshter Merchán, Bernardo Lara, Juan Carlos Arbex